KURTULUŞ YOK TEK BAŞINA YA HEP BERABER YA HİÇBİRİMİZ!

kamu emekçileri bülteni

Nisan 2005 * Sayı 6* Fiyatı 500.000 TL

Sosyal yıkım saldırılarına, emperyalist saldırganlığa karşı

1 Mayıs'ta alanlara!

2005 1 Mayıs'ını emperyalist saldırganlığın ayyuka çıktığı koşullarda karşılıyoruz. ABD önce Afganistan'ı ardından Irak'ı işgal etti. Üçüncü yılına giren işgal günleri boyunca emperyalistlerin ölüm kusan silahları hiç susmadı. ABD emperyalizmi 100 bin Iraklı kardeşimizi katletti.

Katil Bush, 100 yıl sürecek savaş tehdidiyle dünya halklarına gözdağı veriyor. Emperyalist ABD'nin hedefinde yeni ülkeler var. Irak'ta zafer kazanması durumunda sırada İran, Suriye, Kuzey Kore vb. var...

İşgalcilerin tüm dünyada demokrasiyi hakim kılmak amacıyla yola çıktıkları, koca bir yalandır. Oysa tek dertleri dünya üzerindeki iktisadi ve siyasi hegomanyalarını pekiştirmektir. İşgal edilen ülkelerin yeraltı ve yerüstü kaynaklarına el koymak ve siyasi egemenliklerini pekiştirmektir.

Ülkemizde bulunan üsleri, hava limanlarını, emperyalist ABD'nin hizmetine sunan Türk sermaye devleti emperyalist savaşın işbirlikçisidir.

2005 1 Mayıs'ı emperyalist işgal politikasına ve işbirlikçilere karşı mücadele şiarlarını haykırdığımız bir gün olmalıdır!

Türkiye burjuvazisi, işçi-emekçilere dönük saldırılara her gün bir yenisini ekliyor. İşçi ve emekçilerin uzun mücadeleler sonucunda kazandıkları haklar bir bir gasp ediliyor. İşçileri birer Ortaçağ kölesi haline getiren yeni İş Yasası çıktı. SSK, sağlık ve emeklilik kurumlarıyla birlikte tasfiye edildi. Yeni emeklilik yasasıyla işçi ve emekçilerin kazanılmış hakları tümden yokedilmek isteniyor. Sermayenin hedefi, "paran kadar hizmete" dayanan piyasa mantığını yaşamın her alanına hakim kılmaktır.

Kamu emekçilerinin iş güvenliğini ortadan kaldıran, esnek çalışmayı yaygınlaştıran, sözleşmeli personel saldırılarıyla sendikal örgütlenme yokedilmek isteniyor. 'Paran kadar eğitim, paran kadar sağlık' saldırısı gündemleştiriliyor. İşçi ve emekçilere hizmet veren sosyal kurumlar bir bir tasfiye ediliyor.

2005 1 Mayıs'ı ekonomik ve sosyal saldırılara karşı topyekûn mücadele şiarlarını haykırdığımız bir gün olmalıdır!

Kamu emekçisi arkadaş,

Kamu emekçileri hareketindeki uzun yıllardan beridir devam eden gerileme süreci ve yaşanan kısır döngü kamu emekçilerinin mücadele azmini zayıflatmıştır. Kamu emekçileri hareketinin bir diğer zaafiyet alanı ise, bürokratların parçalı bakışının yarattığı sonuçlardır. Eğitim-Sen, SES ve BES işkollarında yürütülen mücadeleyi, KESK'in yönetiminin topyekûn mücadeleye çevirme noktasında hiçbir çaba içinde olmaması bu durumun en bariz örneğidir.

Türkiye'de sınıf mücadelesinin önündeki en büyük engel sendika bürokrasisidir. Bugün fiili-meşru mücadele çizgisinden uzaklaşmış, uzlaşmacı, masabaşı sendikacılık çizgisine denk düşen KESK bürokratizmi ile karşı karşıyayız. KESK bürokratları, 1 Mayıs'a reformist-icazetçi gözlüklerle bakmaktadırlar. Sınıfsal bakışaçısıyla bakılmadan 1 Mayıs'ın anlamı ve önemi asla kavranamaz.

KESK bürokratları 1 Mayıs'a hazırlık çalışmasını her sene olduğu gibi son haftaya bırakacaklardır. Bu bir yanıyla da, bürokratların yıllardır devam ettirdikleri günü kurtarma tutumlarının doğal bir sonucudur. Dün yaptıkları, 2005 1 Mayıs'ında yapacaklarının açık göstergesidir.

Devrimci, öncü kamu emekçileri 1 Mayıs'a hazırlık sürecinde işyerlerini faaliyetlerinin merkezine koymalıdırlar. Hedef, en geniş kamu emekçileri kitlesine ulaşmak olmalıdır. 1 Mayıs'a bulunduğumuz alanlar üzerinden hazırlık komiteleri kurup, müdahale etmeliyiz. Tüm gücümüzle işçi sınıfı ve emekçilerin devrimci 1 Mayıs'ı için seferber olmalıyız!

Sermaye tüm işçi-emekçilere topyekûn bir savaş açmış durumda. Saldırıların püskürtülmesi ise ancak birleşik, devrimci, topyekûn bir mücadele hattıyla mümkün olabilir.

Birleşik, kitlesel, devrimci bir 1 Mayıs için görev başına!

KESK'e bağlı sendikaların genel kurulları yapıldı...

Bir kez daha ilkesiz ittifaklar

Mart ayı içinde KESK'e bağlı sendikaların genel kurulları yapıldı. KESK içinde hem kitlesellikleri hem de mücadele deneyimleriyle öne çıkan SES'in Genel Kurulu 4-6 Mart, Eğitim-Sen'in 25-27 Mart tarihleri arasında Ankara'da yapıldı.

Genel kurulların ortak özelliği, seçim ittifaklarının genel kurul öncesinde belirlenmiş olmasıydı. Kurullar, kuruluşundan itibaren KESK'in yönetiminde yeralan grupların pazarlıklarıyla belirlendi. Yönetimde yeralmak ana amaç olarak belirlenince, mücadele programı oluşturmak gündeme dahi alınmadı.

Mücadele önergelere havale edildi

KESK içinde uzun zamandır varolan bir eğilim kurullar vesilesiyle iyice netleşti. Hangi hedefler doğrultusunda ve nasıl bir mücadele yöntemi gibi temel sorunlar tartışılmadan ve devrimci bir saflaşma yaşanmadan yer yer KESK'in pratik tutumuyla tamamen ters düşse de "radikal" önergeler sunmak ve kabul etmek son dönem kurullarında olağan hale geldi.

Önergeler ancak pratik bir tutumun örgütleyicisi olduklarında bir anlam taşır. Aksi durumda önerge hazırlayarak kabul etmek, içeriği devrimci bir öz taşısa dahi, hiçbir şey ifade etmez, nitekim etmiyor da.

Bir önceki kurullarda kabul edilen önergelerin kaçı hayata geçirildi, ya da kurullarda bir önceki dönemin muhasebesi hangi tutum üzerinden yapıldı gibi soruların cevapları (geçmiş önergelerin akıbeti sorulmadı bile) KESK'in içinde bulunduğu durumu ortaya koymak için yeterli olacaktır.

Sınıf mücadelesinin durgunluğu, işçi ve emekçi kitlelerin bilinç düzeyinin geriliği, işçi-emekçi mücadelesinde dayanışma zayıflığı, dünya çapındaki neoliberal saldırı dalgasının halihazırdaki başarısı vb. bilenen gerçeklikler. Ancak nesnel durum KESK yönetimini hiçbir biçimde haklı çıkarmıyor. Hem emekten yana bir dünyadan yana olduğunuzu söyleyeceksiniz; hem 200 binden fazla üyeli ve görece politik bilinci gelişmiş üyelerden oluşan sendikanın yönetiminde yeralacaksınız, hem de emekten yana bir dünya kurma mücadelesi yürütmek gibi bir sorununuz olmayacak. Bunun haklı herhangi bir gerekçesi ve nedeni olamaz.

Ses Genel Kurulu

SES Genel Kurulu yukardaki tabloya uygun bir çerçevede başladı ve bitti. Yine bol bol mücadele edilmesi gerektiğini beyan eden önergeler sunuldu ve kabul edildi. Eğitim ve bilinçlendirme faaliyeti temel hedef olarak konuldu. Toplumun her kademesinde görülen tüm sorunların kaynağını "eğitim"de gören yaklaşımın sendikalardaki uzantısıdır bu. Ne yazık ki sorun eğitim olarak görülünce çözüm de çoğu zaman uzmanlarca yürütülen eğitim programları olarak ortaya konuluyor.

Tüm kurullarda olduğu gibi yönetimi eleştiren konuşmalar da yapıldı. Ama sağlıkta dönüşüm programı, sözleşmeli personel uygulaması, sağlık emekçilerinin özlük hakları, döner sermaye uygulamalarına ilişkin tatmin edici tartışmalar yapılmadı. Bu saldırılara karşı "ne yapmalı" sorusuna cevap aranmadı. Delegeler bundan sonra SES'in ne yapacağı, ana hedefinin ne olacağı konusunda bir netlik oluşturmadan Ankara'dan ayrıldılar. Çokça söylendiği üzere "nereye gideceğini bilmeyen gemiye hiçbir rüzgar yardım edemez". Bugün SES'in ve KESK'in içinde bulunduğu durum özce budur.

SES yönetimi de ilkesiz ittifaka dayalı olarak olarak kulislerde belirlendi. Yönetime girmek için DSD (Devrimci Sendikal Dayanışma-ÖDP), BSH (Birleşik Sendikal Hareket-YÖN) ve HÖC ittifakına karşı Yurtsever Emek Hareketi ve Emek Hareketi ittifak yaptı. Yapılan seçimler sonucunda DSD, BSH, HÖC ittifakı yönetimde altı, Yurtsever hareket ve Emek Hareketi ittifakı ise bir koltuk elde edebildi.

Eğitim-Sen Genel Kurulu

Eğitim-Sen Genel Kurulu "Enternasyonal Marşı"nın okunmasıyla başladı. Ancak bu özde bir şey ifade

etmiyordu. Kurul konuşmalarla devam etti. Konuşma metinlerinin ana temasını ana dilde eğitim hakkı talebi nedeniyle devletin Eğitim-Sen hakkında açtığı dava, halkların kardeşliği vurgusu, AKP'nin politikaları oluşturdu.

Yine SES Genel Kurulu'na benzer bir biçimde önergeler sunulup kabul edildi. Kabul edilen önergeler arasında özellikle sözleşmeli personel uygulamasına geçit verecek olan Kamu Yönetimi Temel Kanunu, Personel Rejimi, Toplam Kalite Yönetimi, norm kadro uygulamalarına karşı güçlü bir muhalefet örgütlenmesi gerekliliğine vurgu yapanlar oldu. Ancak bu mücadelenin nasıl ve hangi araçlarla yapılacağı tartışılmadı, somutlanmadı. Dahası halihazırda eğitim alanında uygulanan sözleşmeli öğretmen uygulamasına karşı ve sözleşmeli öğretmenlerin özlük haklarına ilişkin sendikanın tutumunun ne olacağı belirlenmeden kurul bitirildi. Tıpkı diğer sorun ve saldırılarda olduğu gibi...

Kurulda alınan ve sendikal örgütlülüğün geleceği açısından önemli olan bir önerge de eğitim fakültelerinde okuyan öğrencilerin Eğitim-Sen çatısı altında örgütlenebilmesi için bir komisyon oluşturulmasını öngören önerge oldu. Özellikle kamu alanında gençlerin sendikalardan uzak durduğu gözönüne alındığında, bunun önemli bir ilk adım olduğu söylenebilir. Tabii ki gençlerin sendikaya yönelmelerinde komisyonların kurulması yeterli olmayacaktır. Aslolan mücadele içinde kamu emekçilerini örgütlemektir, ancak buna rağmen komisyonun olumlu olduğunu belirtmek gerekir.

SES Genel Kurulu'nda olduğu gibi yine seçimlerde ilkesiz kulis ittifakları yapıldı. DSD, Yurtsever Emek Hareketi, Emek Hareketi ve Sendikal Birlik ittifakı yönetimde yeraldı. Devrimci Güç Birliği ve Demokratik Muhalefet ise ayrı listeler oluşturarak seçimlere girdiler.

Genel kurullar, ister DSD ister Emek Hareketi ister ısrarla mücadeleden bahseden BSH olsun, esas olan yönetimde yeralmak olunca, aynılaştıklarını ya da zaten aynı olan özlerinin ortaya çıktığını açıkça gösterdi. Zaman zaman radikal eylemler önermek (BSH'da olduğu gibi) bu özü değiştirmiyor.

Eğitim-Sen Genel Merkez Sekreteri ve Antep işyeri temsilcileri toplandı...

8 Nisan günü saat 18.40'ta Antep'te Eğitim-Sen Genel Merkez Genel Sekreteri Emirali Şimşek'in "İçinde bulunduğumuz durum ve önümüzdeki süreç" gündemli işyeri temsilcileri üyelerin katıldığı bir toplantı yapıldı. 10 gün öncesinden duyurusu yapılan toplantıya katılım çok azdı. 180 dolayında işyeri temsilcisi, 3 binin üzerinde üyenin olduğu bir ilde katılım 50 kişi kadardı.

2,5 saat süren toplantıda genel sekreter tarafından "içinde bulunduğumuz süreçteki sorunlar ve önümüzdeki döneme ilişkin yapılacak çalışmalar" anlatıldı. Genel Merkez yöneticilerinin 28 ilde toplantılar yaptığı 27 ilde daha bu tür toplantıların yapılacağı söylendi.

11 Eylül ile başlayan yeni dünya düzeni, Afganistan ve Irak işgalleri, BOP, Türkiye'de erken seçim ve AKP hükümeti, Türkiye'nin durumu, onu savaşa ortak etme çabaları, AKP'nin acil eylem planıyla önceki hükümetlerden farklı bir uygulama yapmadığı üzerinde duruldu.

Kürt sorunuyla ilgili imha ve inkar, bayrak provokasyonundaki derin devlet parmağı üzerinde durulurken, infial yaratılıp Kürt-Türk çatışması geliştirilmek istendiği söylendi. "Milliyetçi-şoven dalganın durdurulması"nın gerekliliği vurgulandı.

Personel Rejimi Yasası için zemin hazırlandığı, 4688 sayılı yasanın çıkarıldığı söylenirken, Kamu İdari Kurul kararlarının uygulanmadığı belirtildi.

Eğitim-Sen'in 15 yılda önemli kazanımları olduğu, saygınlık kazandığı ancak sendikal hareketin gelişme olanaklarının daraldığı ve yeni bir yapılanmaya gidilmesi gerektiği söylendi.

Kapatma davası ile Eğitim-Sen'in susturulmaya, demokratik muhalefetin bastırılmaya çalışıldığı buna karşı 23 Nisan'dan sonra tüm illerde eylemler gerçekleştirileceği söylenirken eylemlerin şekli, nasıl olacağı hakkında bilgi verilme gereği duyulmadı. 1 Mayıs üzerine yapılan konuşmada 1 Mayıs'ın sendikanın sesinin yükseltildiği bir gün olması gerektiği üzerinde duruldu.

Soru ve eleştiri bölümünde daha çok Kürt sorunu ve Emek Platformu ile sendikalar arasında bir dayanışmanın olup olmadığı konusunda sorular yöneltildi.

Söz alan bir eğitim emekçisi de sendikal hareketin daralması, sendikal mücadelenin durgunlaşması ve gerilemesinden önceki dönemlerde ve şu anda yönetimde olanların sorumlu olduğunu, gerilemenin nedenlerinden birinin fiili ve meşru mücadelenin sözde kabul edilip, pratikte uygulanmaması olduğunu söyledi. "Sendikaları kuran, kapatılmalara karşı kilitleri kıran devrimci ve sosyalistlerin önünün kesilmek istendiği", bu kişilerin "yönetimlerden dışlandığı", "sendikalara bırakılan sosyalist yayınların engellenmeye çalışıldığı"nı söyleyen eğitim emekçisi bunların karşısında bir açıklama beklendiğini dile getirdi. Ancak tutarlı bir açıklama ve özeleştiri yapılmadı.

Bir eğitim emekçisi/Antep

Sağlıkta dönüşüm programı...

Sağlık hakkının metaya, hizmetin kâra, emekçinin köleye dönüşümü!

12 Eylül 1980 darbesiyle ancak yürürlüğe sokulabilen 24 Ocak Kararları'yla sermayenin krizine çözüm bulmak amaçlanıyordu. Ülkemizde bu biçimde yürürlüğe sokulan program emperyalist-kapitalist düzenin dünya ölçeğinde uyguladığı yeni bir saldırı dalgasından başka bir şey değildi. Sermaye dünya ölçeğinde yaşadığı kârlılık ve pazar krizini çözebilmek için yeni pazarların açılmasına ve daha önce işçi ve emekçilere verilen kırıntı düzeyindeki hakların geri alınmasına ihtiyaç duyuyordu. Neoliberal saldırganlık olarak tanımladığımız bu dönem, emperyalizmin sınırsız-kuralsız sömürü ve yağma düzeni, "yeni dünya düzeni"nin bizlere "globalizm" adı altındaki ideolojik saldırı eşliğinde yutturuldu.

Kamu hizmetlerinin özelleştirilmesi bu programın en önemli unsurlarından biriydi. Çünkü dünya pazarlarının devasa üretim kitlesiyle doldurulduğu bir durumda kamu hizmetleri hem hazır hem de devasa bir pazar olma imkanı demekti. İşte ülkemizde on yıllardır uygulanan bu programın hedefinde öncelikle eğitim ve sağlık bulunmaktadır. Kamu hizmetlerinin özelleştirilmesi adım adım alt yapısı döşenen bir süreç biçiminde gelişti. Bugün artık son darbe de vurulmak üzeredir. Kamu Yönetimi Reformu, Personel Rejimi Taslağı, Sosyal Güvenlik Reformu, YÖK reformu vb. adı altında kapsamlı bir program halinde saldırının hedefi bulması için sayılı günler kalmıştır.

Kamu hizmetlerinin özelleştirilmesine ilişkin ortaya koyduğumuz ön hatırlatmalardan sonra konumuza geçebiliriz.

Sağlıkta Dönüşüm Programı adı altında AKP tarafından gündeme getirilen program aslında yeni değildir. Önceki hükümetlerce uygulamaya konmaya çalışılan programlardan farkı sadece ismidir. Öyle ki AKP hükümeti, DSP-MHP-ANAP koalisyonunun hazırladığı taslağın başına "Sağlıkta Dönüşüm Programı" yazmakla yetinmiş ve kendi hazırlamış olduğu bir program gibi lanse etmiştir, gerçekte sadece görevi devralmıştır. Elbette bu program hükümetlerin değil, sermayenin, GATS ve İMF aracılığıyla emperyalizmin programıdır.

Şimdi Sağlıkta Dönüşüm Programı'na daha yakından bakalım.

AKP , SDP'yi "*...Eşitliği sağlamak, maliyetleri sınırlamak, verimliliği artırmak, sağlık hizmetlerini daha ulaşılabilir ve kullanılabilir kılmak..*" gibi göz boyayıcı söylemlerle lanse etmektedir. Çünkü bizzat devletin bugüne kadar sağlığa karşı yaklaşımı bu iddianın tersini göstermektedir. Genel bütçeden sağlığa ayrılan pay yıllar içerisinde azalmış sağlık kurumları finans kaynaklarını bütçe dışı kaynaklardan edinmek zorunda bırakılmıştır (döner sermaye gibi). Sağlık sistemi kötürümleştirilip özel sektör halka çözüm olarak gösterilmiştir. Kamu sağlık kurumlarının genel bütçe içerisinde payı azaltılırken özel sağlık sektörüne teşvik primleri artırılmış bununla kalmayıp kamunun kaynakları bizzat özel sektöre aktarılmıştır.

Sağlıkta Dönüşüm Programı çerçevesinde 1. Basamak sağlık kuruluşları, yani sağlık ocakları kapatılacak , koruyucu sağlık hizmetleri tasfiye edilecektir. Sermaye yararına tedavi edici hizmetler artırılacaktır. Böylelikle talep yaratmak daha kolay bir hale gelecektir. Hastaneler özelleştirilerek sermayeye devredilecektir. Aşılama, çevre şartlarının (kirli su vb.) kontrolü, gebelik ve doğum kontrolü gibi toplumsal koruyucu hizmetler sunan sağlık ocakları kapatılıp bunun yerine bireysel ve paralı sağlık sunan aile hekimliğinin getirilmesi ile hiç kimse hasta olmaktan kurtulamayacaktır.

Diyelim ki biraz paramız vardı, eğitimimiz ve çevre koşullarımızda iyiydi ama buna rağmen hastalandık, aile hekimi bizi tedavi edemedi, bir hastaneye yollandık. Sağlık primlerimizin ödendiğini varsayalım; ama bu durumda dahi biz yine de katkı payı adı altında para ödeyip muayene olacak, tedavimiz teminat paketimizi içeriyorsa ilaçlarımızı yine katkı payını ödeyip satın alacağız. Ama eğer daha ciddi bir problemimiz var ve teminat paketimiz bunu karşılamıyorsa o halde bu

tedaviyi paralı olarak alacağız.

Eğer hiç paramız yoksa devlet bizim primlerimizi ödeyecek deniyor. Buradaki hiç paramızın olmaması gerçek anlamıyla kullanılmıştır. Çünkü ayda 116 YTL kazanan bir vatandaş primini ödeyecek güçtedir ve prim ödemesini devlet karşılamayacaktır.

İşte bu şekilde sağlığımızın korunmasından tutun da tedavinin bütün aşamalarına kadar cebimizden para gidecek. Peki bu para nereye gidecek. Elbette ki eskiden hastane dediğimiz ticarethanelerin patronlarına ve yabancı sermayeye gidecek. Halihazırda hastanelerimizin tüm tıbbi donanımı ve tıbbi ilaçları yurtdışından satın alınmaktadır. Sağlıkta dönüşüm programı ile yabancı sermaye, yatırım adı altında sağlık alanında sömürü için gerekli yasal düzenlemeleri elinin altında bulacaktır.

Sağlıkta dönüşüm programı ile yalnızca halkın "sağlık" hakkına göz dikilmiş değildir. Kamu hizmetinde çalışan tüm sağlık çalışanları iş güvencesinden yoksun hale getirilerek sözleşmeli statüde çalışmaya zorlanacaktır. Kalite çemberleri ve Toplam Kalite Yönetimi yöntemi ile ticarethaneye dönen sağlık sisteminde personel kâr elde etmek için kafa patlatmaya zorlanacak, çifte sömürüye tabi tutulacaktır. Performansa göre ücretlendirme ile çalışanlar arasına rekabet sokularak hem biraraya gelmeleri önlenecek hem de daha çok çalışmaları sağlanacaktır. 1 yılla sınırlanan hizmet sözleşmesi zor koşullarda çalışmayı ama ses çıkaramamayı getirecek. İşsizler ordusu ile korkutulan çalışanların sayıları giderek azaltılarak üretim maliyetleri düşürülmeye çalışılacak, sağlığı kâr elde etme adına hiçe sayılacak, kölelikten beter çalışma koşullarında sağlık hizmeti vermeye zorlanacaktır.

İşte sağlıkta dönüşüm programında amaçlananların halka ve sağlık çalışanlara yansımaları böyle olacaktır. Kuşkusuz böyle bir program kabul edilemezdir. Toptan reddedilmeli, karşılarına "Sağlık haktır, satılamaz" duruşu ve "Herkese parasız sağlık!" talebiyle çıkılmalıdır.

Sağlıkta dönüşüm programı adına yapılan düzenlemeler, kamusal alanda yapılacak diğer düzenlemelerle bir bütünün parçası olduğu için sadece bu programı reddetmek mücadeleyi örmek bakımından yeterli değildir. Veto edilen Kamu Yönetimi Reformu ve Personel Rejimi tasarısı bu amacın yerine getirilmesinde esastır ve talepler bu yasaların çekilmesiyle ilişkilendirilmelidir. Son olarak belirtelim ki, bu saldırı programına karşı koymanın tek yolu emeğimizden gelen gücü kullanmaktır.

İstanbul'dan sağlık emekçileri

Eğitim-Sen 4 No'lu Şube'de Devrimci Platform

Gündemde olan çok ciddi saldırılar, KESK ve bağlı sendika yönetimleri tarafından kabullenmişlik ruhhali ile duymazdan-görmezden gelinmekte, neredeyse günü kurtarmalık eylemlikleri bile aratacak bir süreç yaşanmaktadır. Taban örgütlenmesi bir yana bırakılmış, siyasi alandaki çatışma ve gerilimler ön plana çıkarılmıştır. Sendikalar hareketin ihtiyaçlarına göre yönetilmemektedir. Örgütlenmenin tabandan tavana olması, işyeri temsilciliklerinin karar alma süreçlerine katılması, taban inisiyatifinin geliştirilmesi her kesimin temennisi olmakla birlikte bir türlü hayata geçirilememiştir. Bu durum şubelerin tümünü etkilemekte, şubemiz özelinde de genel durumdan farklı bir süreç yaşanmamaktadır. Devrimci Platform işte böyle bir süreçte, gerek şubemiz özelinde gerekse hareketin genelinde gördüğü sorunlara çeşitli araç ve yöntemlerle müdahale etme amacı ve sınıf sendikacılığı ilkesiyle oluşturulmuştur.

Platform'un oluşum aşamasında gündemde ağırlıklı olarak genel kurullar vardı ve Platform kongreyi de kapsayan çalışmalarla faaliyet yürütmeye başladı. İlkeli ittifak anlayışına sonuna kadar bağlı kalan Platform, kongre sürecinden sonra da çeşitli gündemli toplantılarla biraraya gelmeye devam etti. Bu toplantılarda Platform'un genişletilmesi ihtiyacı ortaklaşılan maddelerden biriydi ve bu yönlü çalışmalar yapılmaktadır. Yine toplantılardan çıkan kararla şube çapında bir bülten çıkarılması ve bunun dağıtımı kararlaştırıldı. Bu bültenle eğitim emekçilerini devrimci bir mücadele programı ve pratik etrafında birleştirmeye, harekete geçirmeye ve sendikalarına sahip çıkmaya çağırınayı hedefliyoruz. Devrimci platfromun çalışmaları bu doğrultuda devam edecektir.

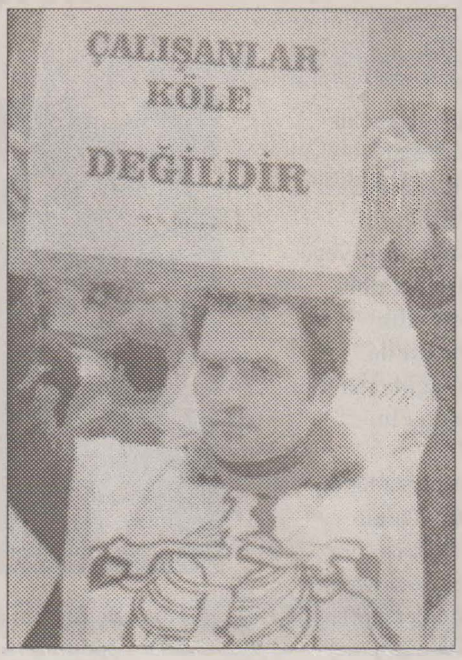
Eğitim-Sen 4 No'lu Şube'den emekçiler/İstanbul

TTB ve SES işyeri temsilcisiyle konuştuk...

"Saldırılara karşı süresiz genel grev yapmalıyız!"

- Bir süredir çeşitli eylemler yapmaktasınız. Bu eylemleri yapmaktaki amacınız nedir?

TTB işyeri temsilcisi: Bildiğiniz gibi devlet İMF, DB, DTÖ istemleri üzerine ve sınıfsal tercihiyle sağlık alanın ticari bir alan haline getirmek istemektedir. Bu çalışmalar sadece sağlık alanı için değil tüm sosyal kamu alanları için geçerlidir. K.P.T. Kanunu Tasarısı, Yerel Yönetimler Kanunu Tasarısı, Kamu Personel Rejimi Kanunu tasarısı gibi sosyal devlet anlayışını yıkmaya yönelik yasaları bir bütün halinde meclisten geçirememiştir. Şimdi bu yasa tasarılarını parça parça geçirmeye çalışmaktadır. Böylesi bir dönemde gündeme getirilen Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliği'ne bunlardan bağımsız bakamayız. Bu haksız yönetmeliğe karşı eylemdeyiz. Bununla beraber daha da önemlisi sağlıkta dönüşüm programının kendisidir. Bu program 4 aşamadan oluşuyor.

Özel hastanelerin finansmanına katkı, devlete ve SSK'ya ait sağlık kuruluşlarının işletme haline getirilmesi, GSS ile sosyal güvenlik kuruluşlarının tavsiye edilmesi, aile hekimliği.

SES işyeri temsilcisi: Farklı talepler gibi görünse de aslında talebimiz hep aynı oldu. Herkese eşit ücretsiz sağlık hakkı ve iş güvencemizin korunması. Sizin de takip ettiğiniz gibi devlet yönetimindekiler bilinçli bir tercihle başta sağlık olmak üzere tüm kamu hizmetlerini paralı hale getirmek istiyorlar. "Devrim" niteliğindeki "reform" diye propaganda ettikleri bu değişiklik gerçekte sermaye sınıfına kaynak aktarılacak büyük paraların döneceği yeni işsizler yaratacak bir programdır. Eylemlerimiz bütün bunlara karşıdır.

- Sizin de belirttiğiniz gibi saldırıların bir bütün olduğunu gördüğümüze göre emek cephesinin saldırı yasalarına, özelleştirme yasalarına karşı parça parça ve dağınık bir mücadelenin başarı şansı var mıdır?

TTB işyeri temsilcisi: TTB'nin SEKA, TEKEL gibi direnişleri bırakın bir haftadan uzun süredir devam eden BES üyesi kamu çalışanlarının eylemlerine ciddi bir desteği yoktur. Birlik yönetimi konuşurken çok güzel söylüyorlar ama iş yapmaya gelince biz odayız elimizden bir şey gelmez. Ancak unutulmamalı ki bugün onlara yarında bizlere başka türlü olacağını düşünmek yanlıştır.

SES işyeri temsilcisi: Evet söylediğiniz gibi dağınıklık sözkonusu çünkü sendikaların aldığı kararlara KESK in anlaşılmaz bir tutumu var. Ya görmezden geliyor ya da sadece göstermelik birkaç açıklamayla geçiştiriyor. Bunu ben de anlamıyorum sendikalarımız kurulurken herhangi bir yasamız mı vardı da birleşik mücadele veriyorduk. Şimdi çıkıp 4688 sayılı yasanın arkasına saklanıyorlar. Geçmişi hatırlamakta fayda görüyorum. HABER-SEN, ASİM-SEN, YARGI-SEN desteklenmeyip yalnız kalınca ne oldu, kapatıldılar. Peki sendikalarımız ilk kurulduğunda ne oldu da kapatılamadı. Dönemdeki yasalar bizden yana mıydı ki kazanabildik, yoksa yetkili konfederasyonumuz mu vardı da kazandık bunları düşünmekte fayda var. Geçmişimizi unutursak sendikalarımızı değil geleceğimizi kaybederiz.

- Saldırıları püskürtmek için sizce neler yapılmalıdır?

TTB işyeri temsilcisi: Aslında çok basit daha önce yaptığımız yani 1989-1990 yıllarında yaptıklarımızı yapmalıyız. Sürekli eylemde olmalıyız. Sorunları yaşayan emekçilerle alanlarda birleşmeliyiz. KESK, DİSK, Türk-İş, Hak-İş gibi konfederasyonlarla masada birlik olsak ne olacak, işte Emek Platformu'nun durumu ortada. Gelen gelir gelmeyenler ise kendileri kaybederler.

SES temsilcisi: Bu saldırılara karşı tek bir işkolunun tek başına yapabileceği fazla bir şey yok. Tabii bu önce "herkes birlik olsun sonra mücadele edelim" demek değildir. Böylesi bir durumun olması zaten imkansızdır. Biz sağlık alanında harekete geçip diğer işkolları ile mücadele içerisinde sınıfsal bir birlik oluşturulmalıyız. Süresiz genel grevle kazanabileceğimiz gerçeğini gözardı etmeden mücadele alanlarını zorlamalıyız. Çatı birliklerine bel bağlamadan destek grevleri ile tabanda birliği sağlamalıyız başka da bir çıkar yolu bence yok.

- KESK'in tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

SES temsilcisi: KESK her zaman yaptığı gibi göstermelik, dostlar iş başında görsün kavli işler yapmakta. BES bir haftadan fazla zamandır eylemde, SES ve TTB eyleme geçmiş durumda KESK'ten herhangi bir ses seda çıkmıyor. Önderlik bu mu! Buna ben ancak kuyrukçuluk diyorum. Yaptığı eylemlere bakarsak DİSK, Türk-İş bürokratlarından epeyce bir şeyler öğrenmişler. Yaptıklarının sonuçlarına elbetteki katlanacaklardır. Kaypaklığın ve kuyrukçuluğun sonu yoktur .

İzmir

Neo-liberal saldırı dalgasının önemli bir ayağı...

Gelir İdaresinin Yeniden Yapılandırılması

Gelir İdaresinin Yeniden Yapılandırması uzun bir zamandır sermayenin gündeminde yeralmaktadır. Sermayenin özellikle gelir idaresinin yapılandırmasında ısrar etmesinin önemli nedenleri bulunmaktadır. Gelir idaresi;

* İMF'nin dayattığı ve sermaye önündeki tüm engellerin kaldırılması işlevi gören stand-by anlaşmasının imzalanmasının önkoşuludur. İMF ile yapılan stand-by anlaşmalarının amacının sermayeye borç faizi adı altında kaynak aktarımı olduğu düşünülürse, Gelir İdaresinin Yeniden Yapılandırılması vergilerimizin sermayeye aktarımının sorunsuz gerçekleşmesinin koşullarından biridir.

* Gelir İdaresinin Yeniden Yapılandırılması TÜSİAD'da biraraya gelmiş tekelci sermayenin önceliklerindendir. TÜSİAD tarafından hazırlatılan rapora uygun olarak gelir idaresi yasa taslağı oluşturulmuştur. Bu taslakla aracı konumunda bulunan maliye bürokratları da dışarıda bırakılarak vergi toplanması işi özel sektöre devredilmek istenmektedir. Yasa tasarısıyla gelir ve gider kurumlarının birbirinden ayrılması öngörülmektedir. Böylelikle gelirler idaresi "yasama ve yürütme" erkinin dışında, özerk bir üst kurula dönüştürülecektir.

* AKP hükümeti ve TÜSİAD tarafından yasa taslağını savunmak için dillendirilen "vergi kaçakçılığının önlenmesi", "verginin tabana yayılması" söylemleri ise gerçeklikten uzaktır. Türkiye'de vergi gelirlerinin %60'ından fazlası dolaylı vergilerden oluşmaktadır. Dolaylı vergiler tüm gelir gruplarından eşit ölçüde alındığından yapıları gereği adaletsizdir. Sermayeden toplanan vergilerin teşvikler ve indirimler nedeniyle toplam vergi gelirleri içindeki oranı ise son derece düşüktür. Ancak buna rağmen sermayenin vergilendirilmesinden değil, verginin tabana yayılmasından bahsedilmektedir. İşçi sınıfının vergilendirilmeyen tek kuruşu olmadığı için TÜSİAD küçükburjuvazinin-uzman doktorların, avukatların, esnafın vb. daha fazla vergilendirilmesini talep etmektedir.

* Gelir İdaresinin Yeniden Yapılandırması çerçevesinde "mükellef gruplarının özel ihtiyaçlarına uygun hizmetleri yapılandırmak" amacıyla Mükellef Hizmetleri Daire Başkanlıkları'nın oluşturulması öngörülmektedir. Bu Başkanlıklar bünyesinde mükellefler vergi çeşitlerine göre sınıflandırılacaktır ve "müşteri odaklı işletme" anlayışı "mükellef odaklı anlayış" adı altında gelir idaresinin temel yönetim ve iş yapma biçimine dönüşecektir.

* Gelir İdaresi Yasası'nın amacı "vergi toplama maliyetleri ile idari giderleri en aza indirerek, azami ölçüde vergileri ve diğer gelirleri toplamak" olarak konulmaktadır. Bunun anlamı vergi gelirlerinin toplanmasının kar-amaçlı şirket mantığına göre yeniden örgütleneceğidir. Amaca uygun olarak yeni yasayla birlikte 10 yıl özel sektörde yöneticilik yapmış olanlar müdür olarak vergi dairelerine atanabilecek. Böylelikle maliyenin kar-amaçlı şirketler gibi yönetilmesi garanti altına alınacak.

* Gelir idaresinin yeniden yapılandırılması maliye emekçilerine saldırı anlamına gelmektedir. Bu yasayla sözleşmeli personel uygulaması temel çalıştırma biçimi, performansa dayalı ücretlendirme temel ücret belirleme kriteri olacaktır. Tasarıya göre 63 in 74 kadro iptal edilecek. İptal edilecek kadroların geleceği ise belirsizliğini korumaktadır.

Özetle gelir idaresinin yeniden yapılandırılması neo-liberal saldırı dalgasının önemli bir ayağını oluşturmaktadır. Bu saldırının geri püskürtülememesi sadece maliye emekçilerini ve örgütlü oldukları BES'i değil, KESK'i ve tüm sendikal hareketi olumsuz etkileyecektir. Bugün BES örgütlü olduğu işyerlerinde emekçileri bu saldırı dalgasına karşı bilinçlendirmekte ve iş bırakma eylemleri örgütlemektedir. Diğer sendikalarında BES ile birlikte harekete geçmesi ve mücadeleyi ortaklaştırması bir zorunluluktur artık.

8 Mart, feminist anlayışlar ve KESK...

Sınıfsal bakıştan ve kavrayıştan uzak bir 8 Mart

Bu yıl başta İstanbul olmak üzere Ankara ve İzmir'de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü farklı alanlarda kutlandı. Farklılık sadece 8 Mart eylemlerinin yapıldığı alanlar üzerinden değil bir bütün olarak 8 Mart'a ve kadın sorununa bakış üzerinden yaşandı. Doğal olarak tartışmalarda her politik (ve politik olmayan) platform kendi rengine, sınıfsal duruşuna uygun bakışı dillendirdi ve ona uygun bir eylem hattı ördü. KESK, Emeğin Partisi, DEHAP, ÖDP ve feminist çevreler önceki yıllarda olduğu gibi yine aynı platform da buluştular. Ancak burada aslolarak biz 8 Mart üzerinden KESK'in ortaya koyduğu tutumu irdeleyeceğiz.

KESK'in tutumu

8 Mart'ta KESK koşulsuz bir biçimde feminist gruplarla birlikte yeralmış, onların değirmenine su taşımıştır. KESK içindeki hakim anlayışların baştan itibaren feminist çevrelerle birlikte hareket etmesi yönetiminde yeraldıkları KESK'i de belirlemiştir. Bu anlayışlar içinde 8 Mart'ı "Dünya Kadınlar Günü" olarak gören ÖDP'nin yanısıra emekçi kadın vurgusu yapan EMEP'de yeralmaktadır. Mazlum-Der, Özgür-Der, Abdurrahman Dilipak gibi dini ideolojiye sahip yapılanmalarla-kişilerle birlikte durabilen, eylem örgütleyebilen EMEP'in feminist çevrelerle de, 8 Mart'ın içinin boşaltılması pahasına, birlikte durması anlaşılırdır. EMEP'in uzak durduğu tek odak; devrimcilerdir.

EMEP ve ÖDP ile birlikte hareket eden yurtsever hareket ise başında itibaren hem "barış hemen şimdi" gibi politik söylemlerine uygun örgütlediği hem de bununla birlikte kitlesellikleriyle renklerini verdikleri 8 Mart'ta, feministlerin bulunduğu platformda yeralmayı tercih etmektedirler. Buna vurgu yapmamızın nedeni, bu reformist çevrelerin aynı zamanda KESK yönetiminde yeralıyor olmalarıdır.

Buradan yola çıkarak 8 Mart'ta KESK'in ortaya koyduğu tutum üzerinden iki noktanın altı çizilebilir. İlk olarak KESK, yönetiminde etkin olan grupların yönelimine uygun olarak tavrını belirlemiştir. İkincisi KESK bir emekçi örgütlenmesi olarak Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün, "Dünya Kadınlar Günü"ne dönüştürülme yöneliminin odağında bulunmaktadır.

KESK içinde varolan eğilim, KESK Kadın Kurultayı'nda yapılan tartışmalar ve kabul edilen önergeler

Bilindiği gibi 2004 yılında hem Eğitim-Sen Kadın Kurultayı hem de KESK Kadın Kurultayı gerçekleştirildi. Bu kurultaylarda yapılan tartışmalar, kabul edilen önergeler ve sonrasında kadın sorunu konusundaki çalışmalar KESK içinde feminist eğilimlerin güç kazandığını, dahası hakim olduğunu gözönüne sermişti.

KESK Kadın Kurultayı'nda 8 Mart üzerine yapılan tartışmalar sonucunda 8 Mart'ın Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak değil, "Dünya Kadınlar Günü" olarak kutlanması karara bağlanmıştı. Emekçi kadın vurgusu sürekli dışarda tutulmuş, genel bir kadın sorunundan ve genel bir mücadele hattından bahsedilmişti. Bu yıl ki 8 Mart tartışmalarında da KESK buna uygun bir çalışma biçimi oluşturmuştur. Merkezi düzeyde çıkarılan afişlerde "Dünya Kadınlar Günü" şiarı kullanılmıştır. Hiç şüphesiz sorun sadece bir isim sorunu değildir. Sorun mücadelenin hangi eksende ve hangi talepler etrafında örüleceği sorunudur. Ancak kullanılan kavramlar mücadelenin yönelimini belirlediği ölçüde önemlidir. Bu nedenle emekçi kadın vurgusu öncelikle yöneleceğimiz kadınların kim olduğunu, hangi sorunları özellikle mücadele konusu ettiğimizi, hedefimizin ne olduğuna ve dahası mücadelenin araç ve yöntemlerine de vurgu yapmaktadır. Bu nedenle KESK'in kadın vurgusu yapması, ironik bir biçimde, emekçi örgütlenmesi olarak sınıfsal kimliğini bir tarafa bıraktığını da göstermektedir.

Kadın vurgusu yapılması pratik süreçte eylemsizlik anlamına da gelmekte, emekçi kadınların sorunlarının üzerinden atlanmasının perdesine dönüştürülmektedir. Emekçi vurgusu yerine "kadın vurgusu" yaparak çalışma alanlarını genişlettiklerini düşünenler, tersinden çalışma alanlarını daraltmakta, çalışamaz duruma gelmektedirler. Kadınların ikincil olmasının maddi koşulları görmezden gelinmekte, kadın sorununun çözümü üstyapıdaki değişikliklere havale edilmektedir.

2005 8 Mart'ı KESK tarafından herhangi bir güne dönüştürülmüştür. Sanki emekçi kadınların hiçbir sorunu yokmuş gibi davranılmış, 8 Mart'ın ücretsiz izin olarak kabul edilmesinin söylemde dillendirilmesi dışında herhangi bir talep öne çıkarılmamıştır. 8 Mart feministlerin mücadele programı olarak ortaya koydukları "dünya kadın yürüyüşü" taleplerine kurban edilmiştir.

Feministlerin başından itibaren savundukları erkeksiz 8 Mart ise KESK tarafından herhangi bir eleştiriye tabii tutulmamıştır. Kimi illerde erkek emekçilerin katılımı yerel inisiyatiflerin müdahalesiyle mümkün olmuştur. Ki bu erkekler de feministler tarafından susturulmaya çalışılmıştır.

KESK kurulduğundan beri kadın sorunu konusunda duyarlılığını ortaya koymuş ve bu alanda iyi-kötü bir çalışma örgütleyebilmiştir. '95 yılında KESK'e bağlı Tüm-Maliye Sen'li kadınlar Rosa Luxemburg'un "Vardık, varız varolacağız!" şiarıyla kurultay örgütlemişken, mücadeleyi sosyalizme bağlamışken, gelinen yerde KESK kadın sorununun çözümünü düzen içi taleplere, feminist programlara bağlamıştır. 2005 8 Mart'ı bu eğilimin gücünü tüm açıklığıyla ortaya koymuştur.

Fiyatı: 500.000 TL * **Sayı:** 6 * Nisan 2005 * **Yayıncı:** EKSEN Basım Yayın Ltd.Şti. * **Sahibi ve S.Y. İşl. M.:** Gülcan CEYRAN * **Baskı :** Özdemir Matbaacılık/İSTANBUL
EKSEN Yayıncılık Büroları Merkez: Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd. (Millet Cd.) No: 50/10 **İstanbul** Tel: 0 (212) 534 32 39 Fax: 0 (212) 6356993